

مرکز پژوهش های سلامت خلیج فارس
دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بوشهر
سال نهم، شماره ۲، صفحه ۱۵۳ - ۱۴۷ (اسفند ۱۳۸۵)

مقایسه یافته های پروفیوژن مغز به روش *SPECT با تصویر برداری های آناتومیک در بیماران با سابقه ترومای سر خفیف

دکتر مجید اسدی **^۱، دکتر محسن ساغری ^۲، دکتر محمد افتخاری ^۳، دکتر سید سعید اکبرپورسکه ^۴، دکتر بابک فلاحتی ^۵،
دکتر ارمغان فرد اصفهانی ^۶، دکتر داوود بیگی ^۷

^۱ استادیار پزشکی هسته ای، بخش انکولوژی و پزشکی هسته ای، مرکز پژوهش های سلامت خلیج فارس، دانشگاه علوم پزشکی بوشهر

^۲ استاد پزشکی هسته ای، موسسه تحقیقات پزشکی هسته ای، بیمارستان دکتر شریعتی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۳ استادیار پزشکی هسته ای، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی پرجنده

^۴ دانشیار پزشکی هسته ای، موسسه تحقیقات پزشکی هسته ای، بیمارستان دکتر شریعتی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۵ دانشیار داروسازی هسته ای، موسسه تحقیقات پزشکی هسته ای، بیمارستان دکتر شریعتی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده:

زمینه: تروما شایع ترین علت مرگ و میر و بیماری زایی در جهان صنعتی و نیز ایران است. اگرچه سی تی و MRI در تشخیص عوارض حاد ترومای سیار کارآمدند ولی در سندروم ناتوانی مزمن ناشی از ترومای سر چندان موفقیت آمیز نبوده اند. بر عکس، اسکن پروفیوژن مغز به روش SPECT به دلیل بررسی وضعيت میکروواسکولار مغزی شاید بتواند در این موارد کارایی داشته باشد. این مطالعه جهت نیل به این مقصود صورت گرفت.

مواد و روش ها: تعداد ۵۰ بیمار که دارای حداقل یک سال سابقه ترومای ناحیه سر بودند و از لحاظ «معیار گروه علاقمند میان رشته ای ترومای مغز کنگره آمریکایی بازتوانی» در گروه ترومای خفیف بودند، تحت تصویربرداری آناتومیک و نیز اسکن پروفیوژن مغز به روش SPECT قرار گرفتند. تقسیمات مغزی هر بیمار همان تقسیم لوبي مرسم در نظر گرفته شد.

یافته ها: نسبت جنسی مرد به زن در این مطالعه $1/5 \pm 11/8 \pm 32/32$ بود. سن متوسط بیماران $48/1 \pm 40/0$ سال و مدت متوسط گذشت ترومای ۱/۴۸ سال بود. شایع ترین شکایت بیماران سردرد ($60/40$ درصد) و سپس اختلالات چشایی ($36/40$ درصد) و آتونسیا ($32/40$ درصد) بود. از میان $400/400$ لوب بررسی شده، تصویربرداری آناتومیک در گیری $9/5$ درصد) لوب را نشان می داد در حالی که SPECT میزان ضایعات لوبی را دقیقاً دو برابر یعنی $76/40$ مورد ($19/40$ درصد) نشان داد ($P < 0.001$). میزان هم خوانی، تصویربرداری آناتومیک و SPECT در حد $84/84$ درصد بود. برتری اسکن پروفیوژن مغز به روش SPECT بر روش های تصویربرداری آناتومیک، در تشخیص ضایعات لوب فرونتال و در جنس مذکور محسوس تر بود. با این حال این مزیت در افراد کمتر و بیشتر از $30/30$ سال سن تقریباً یکسان بود.

نتیجه گیری: بر اساس یافته های این مطالعه پیشنهاد می شود که در تمام بیماران مبتلا به علایم مزمن ترومای مغزی، بخصوص آهایی که علایم هیپوفرونتالیسم دارند، اسکن پروفیوژن مغز به روش SPECT صورت گیرد، حتی اگر در تصویربرداری آناتومیک آنان اختلالاتی یافت شده باشد.

وازگان کلیدی: SPECT، سی تی اسکن، ترومای سر، مغز

دریافت مقاله: ۱۳۸۵/۹/۸ - پذیرش مقاله: ۱۳۸۵/۶/۷

*(Single Photon Emission Computed Tomography)

** بوشهر، خیابان امام خمینی، مرکز پژوهش های سلامت خلیج فارس، تلفن: ۰۷۷۱-۲۵۴۱۸۲۸ Email: assadipoya@yahoo.com

مقدمه

تروما به ناحیه سر انجام گرفت. در این مطالعه معیار اصلی انتخاب بیمار، سابقه ترومای سر حداقل به مدت یک سال قبل از بررسی می‌باشد. کلیه بیماران از لحاظ تقسیم‌بندی شدت ترومای سر بر اساس «معیار گروه علاوه‌مندی میان رشته‌ای ترومای مغز کنگره آمریکایی بازنوانی» در گروه ترومای خفیف بودند (۳). علت ترومای تصادفات رانندگی در ۴۷ بیمار، سقوط در دو بیمار و ضربه فوتیال در یک بیمار بود. هیچ‌کدام مشکلاتی از قبیل اعتیاد به مواد مخدر و الکل و همچنین بیماری‌های سایکونورولوژیک و تشنج یا ایست قلبی به هر دلیل نداشتند.

در ابتدا، مطالعه برای تمام بیماران توضیح و از آنان رضایت‌نامه اخذ شد. چشمان بیماران ابتدا پوشانده شد، سپس بعد از تزریق داخل وریدی ۲۰ میلی کوری هنگامی که فرد در یک وضعیت خوابیده به پشت در یک اتاق با سطح نور پایین قرار داشت تصاویر با استفاده از یک گاما کمرا دودیتکتوره SPECT با استفاده از (ADAC, Genesys, Malpitas, USA) با ارزشی پایین همه منظوره (LEAP) بر روی آن نصب شده بود تهیه گردید. با استفاده از کولیماتور با حساسیت بالا زمان کلی SPECT برای هر مطالعه ۲۵ دقیقه بود. در نهایت تصاویر بازسازی شدند و در نمایهای کرونال، سازیتال و عرضی به نمایش در آمدند.

اختلالات پرفیوژن مغز بوسیله SPECT بطور مستقل توسط دو پزشک با تجربه در پزشکی هسته‌ای بطور مستقل آنالیز شدند. این پزشکان هیچ اطلاعی در مورد وضعیت نوروفیزیولوژیک بیماران نداشتند. نواحی فرونتال، پاریتال، تمپورال، کورتکس اکسی پیتال، هسته‌های قاعده‌ای (Basal ganglia)، ساقه مغز و مخچه بطور سیستماتیک آنالیز شدند.

تروما شایع‌ترین علت مرگ و میر و بیماری‌زایی در جهان صنعتی و نیز ایران است. مرگ ۳۵۰۰۰ نفر در هر سال به علت تصادفات جاده‌ای در ایران آمار خیره کننده‌ای محسوب می‌شود (۱). تصویربرداری‌های آناتومیک [Anatomical imagining (AI)]، از قبیل سی‌تی‌اسکن از دیر باز در تشخیص عوارض حاد ترومای سر نقش بسزایی را بازی می‌کرده‌اند. با این حال با گذشت زمان و ازمان اثرات ترومای سر و بهبود نسی آناتومیک ساختارهای مغزی به نظر می‌رسد که یافته‌های این نوع تصویرگری کاهش یابد، هر چند که علایم بیمار همچنان وجود داشته باشد یا حتی تشدید گردد. به علاوه، یک سنترم ناتوان کننده ناشی از آسیب توصیف شده است که علی‌رغم طبیعی بودن یافته‌های تصویربرداری آناتومیک، بیمار از یکسری علایم نظیر سردرد، منگی، عدم تمرکز به مدت طولانی بعد از ایجاد ترومای رنج برده و منجر به مرگ و میر و ناتوانی قابل ملاحظه بیمار می‌گردد (۲-۵). در گروه بزرگی از این بیماران، ارزیابی‌های گسترش از قبیل معاینه فیزیکی، نوار مغز، سی‌تی‌اسکن و MRI هیچ‌گونه اختلالی را نشان نمی‌دهند (۶). مزیت اسکن پرفیوژن مغز به روش SPECT به سی‌تی‌اسکن یا MRI در تشخیص عوارض مزمن ترومای سر در چندین مطالعه مطرح شده است (۱۱-۶). مطالعه حاضر قصد دارد به نقش اسکن پرفیوژن مغز به روش SPECT بررسی شده با رادیو داروی تکنزیوم و m99-اتیل سیستئین در ترومای مزمن و قیاس آن با یافته‌های تصویربرداری‌های تصویربرداری‌های آناتومیک (سی‌تی‌اسکن و MRI) پردازد.

مواد و روش کار

این بررسی از نوع مطالعات مقطعی توصیفی تحلیلی بوده که در بیمارستان شریعتی بر روی ۵۰ مورد با سابقه

جدول ۱: مقایسه فراوانی نسبی یافت لوب‌های مغزی در گیر در بیماران با سابقه ترومای سر خفیف با استفاده

از دو روش سی‌تی اسکن یا SPECT و MRI

ناحیه مغزی	SPECT	روش‌های رادیولوژی
فرونتال		
۱۲*	۴۰*	راست:
۸	۲۲	چپ:
		تمپورال
۸	۲۰	راست:
*	۴	چپ:
		پاریتال
۱۶	۲۴	راست:
۱۲	۱۶	چپ:
		اکسپیتال
۸	۸	راست:
۸	۱۲	چپ:

* اعداد به صورت درصد هستند.

اگرچه SPECT در گروه زنان نیز میزان ضایعات را بیش از AI نشان داد (۲۲ لوب در برابر ۱۴ لوب) ولی این اختلاف از نظر آماری معنادار نبود ($P > 0.05$). بر عکس این اختلاف در گروه مردان کاملاً معنادار بود (۵۴ لوب برای SPECT و ۲۴ لوب برای AI) با $P = 0.002$. میزان ضایعات را هم در گروه کمتر از ۳۰ سال و هم در گروه بالاتر از ۳۰ سال سن بیش از AI نشان داد که در هر دو گروه این اختلاف کاملاً معنادار بود (۳۸ در برابر ۱۶ مورد با $P = 0.02$ برای گروه اول و ۳۸ در برابر ۲۲ مورد با $P = 0.01$).

بحث

بر طبق مطالعه ما، در درصد قابل توجهی از بیماران، اطلاعات اضافی با انجام اسکن مغز به دست آمد که می‌تواند بر روی طرح درمان آنان موثر باشد (شکل ۱).

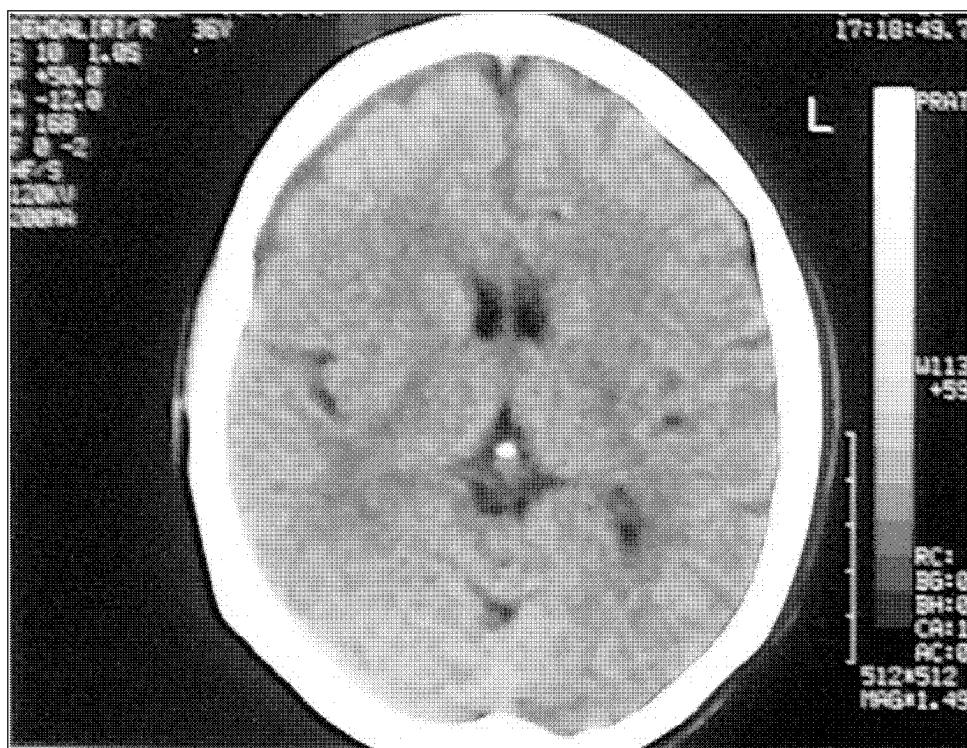
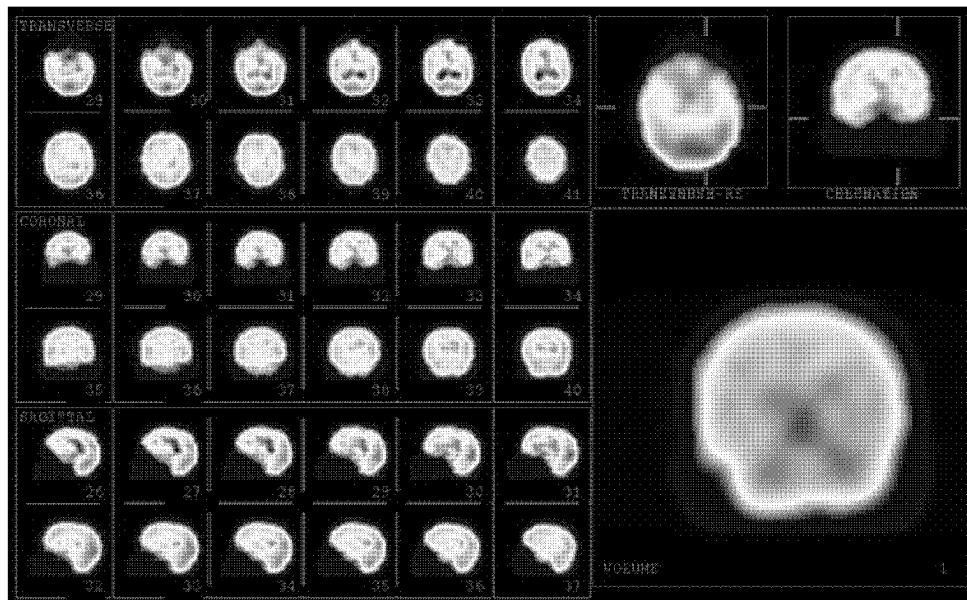
زمان انجام سی‌تی‌اسکن (یا MRI) و پر فیوژن مغز با یکدیگر حداقل یک ماه بوده است. هر کدام از موارد سی‌تی‌اسکن یا MRI نیز حداقل بوسیله دو رادیولوژیست تفسیر شدند.

برای بررسی شدت و میزان گسترش ضایعات تقدیم‌بندی مغز بیماران بر اساس همان لوب‌های اصلی در نظر گرفته شد. پس از تکمیل پرسشنامه که حاوی متغیرهای زمینه‌ای (سن و جنس) و اصلی (یافته‌های AI و SPECT) بود، داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS (SPSS Inc., Chicago, IL, USA) نسخه ۱۱/۵ آزمون مریع کای موردن تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. سطح معنادار بودن اختلافات مشاهده شده، بصورت $P < 0.05$ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

نسبت جنسی مرد به زن در این مطالعه ۱/۵ بود. سن متوسط بیماران $32/32 \pm 11/8$ سال و مدت متوسط گذشت تroma $0/65 \pm 1/48$ سال بود. شایع ترین شکایت بیماران سردرد (۶۰ درصد) و سپس اختلالات چشمی (۳۶ درصد) و آنوسمیا (۳۲ درصد) بود.

از میان ۴۰۰ لوب بررسی شده، AI در گیری ۳۸ (۹/۵) درصد) لوب را نشان می‌داد در حالی که میزان ضایعات لوبي را دقیقاً دو برابر یعنی ۷۶ مورد (۱۹ درصد) نشان داد ($P < 0.01$). میزان هم خوانی AI و SPECT ۸۴ درصد بوده و شایع ترین لوبي که ضایعات آن بیشتر توسط SPECT (۳۶ مورد) در مقایسه با AI (۱۶ مورد) تشخیص داده شده بود، لوب فرونتال بود ($P = 0.001$). AI دو بیمار کاملاً نرمال بود درحالی که SPECT آنان غیرطبیعی بود. عکس این قضیه تنها در یک مورد اتفاق افتاد.

شکل ۱: اسکن مغز (الف) در یک بیمار ۵۱ ساله با ضربه مغزی که دچار کاهش خونرسانی در لوپ‌های فرونتال، تمپورال و پاریetal چپ شده است و دارای تصویر سی تی اسکن نرمال است (ب).

و کمترین میزان جریان خون مغزی را نشان دادند. نویسنده‌گان مطرح کردند که نقاچیص پرفیوژن ممکن است با عالیم و نشانه‌های بالینی مطابقت داشته باشد. در مطالعه‌ای آینده نگر توسط گری و همکاران، ۸۰ درصد از بیماران بررسی شده با **HMPAO** و ۵۵ درصد در بررسی با سی‌تی ضایعه نشان دادند (۲۱).

SPECT همچنین در اطفالی که برای ایشان سایر روش‌های تصویربرداری امکان پذیر نمی‌باشد، کمک کننده است (۲۲).

این نکته نیز مطرح شده که اگر اسکن مغز با **HMPAO** طبیعی باشد، احتمال داشتن سیکل بالینی در بیماران با ترومای خفیف رد می‌شود (۲۳). اسکن مغز همچنین برای بیماران از طرف مراکز پزشکی قانونی و نیز ارزیابی وضعیت نباتی مداوم کمک کننده است (۲۴ و ۲۵).

در جالب‌ترین گزارش‌ها، توسط آقای عبدالدیم و همکاران (۱۹۹۹) که روی ۳۲ بیمار با مشکلات ناشی از ضربه که سی‌تی اسکن طبیعی داشتند، با **SPECT** در ۵۹ درصد از آنها اختلال دیده شد که عبارتند از لوب‌های فرونتال ۵۸ درصد، عقده‌های قاعده‌ای و تalamوس ۴۷ درصد، لوب‌های تمپورال ۲۶ درصد و لوب‌های پاریتال ۱۶ درصد (۲۶ و ۲۷). به هر حال اختلافات نسبی بین این مطالعه و مطالعه ما، می‌تواند به دلایل متعدد از قبیل نوع جامعه‌های مورد مطالعه، تایپ‌های تروما و نوع رادیو داروهای مصرفی باشد **ECD** در مقابل **HMPAO** (۲۸ و ۲۹).

متأسفانه به دلیل عدم وجود روش استاندارد طلایی، امکان به دست آوردن میزان حساسیت و اختصاصیت برای هر دو مدالیته وجود نداشت.

با وجود این محدودیت‌ها، بر اساس یافته‌های این مطالعه و مطالعات پیشین (۲۸-۳۰) پیشنهاد می‌شود که

از میان روش‌های تصویرگری مغزی فانکشنال و آناتومیک، بر اساس یافته‌های این مطالعه، اسکن پرفیوژن مغز برتری کاملاً محسوسی بر سی‌تی اسکن و **MRI** دارد (ضایعات تشخیص داده شده در **SPECT** دقیقاً دو برابر یافته‌های تصویربرداری آناتومیک بوده است). علت احتمالی این تفاوت چشمگیر در این دو روش تصویربرداری، وجود از هم گسیختگی در میکروواسکولاریزاسیون بافت‌هایی است که از نظر شکل ظاهری و مورفولوژیک کاملاً طبیعی هستند. در حقیقت با این روش عملکرد و پرفیوژن با هم بررسی می‌شود. برتری اسکن پرفیوژن مغز به روش **SPECT** به روش‌های تصویربرداری آناتومیک، در تشخیص ضایعات لوب فرونتال و در جنس مذکور محسوس‌تر بود. با این حال این مزیت در افراد کمتر و بیشتر از ۳۰ سال سن تقریباً یکسان بود.

آقای ایچسه و همکاران در سال ۱۹۹۴ در مطالعه‌ای اسکن مغز با رادیوپارسیون **HMPAO** با سی‌تی و **MRI** مقایسه کردند (۱۱) که تعداد نواحی غیرطبیعی در **SPECT** بیشتر بود و آنها پیشنهاد کردند که این تست یک روش مکمل برای مدالیته‌های رادیولوژیک است، زیرا نواحی که در بیماران با مشکلات نوروفیزیولوژیک با روش‌های رادیوپارسیون دست نخورده است با اسکن معین می‌گردد. این اطلاعات با مطالعات قبلی آقای گنکالاو، کنت و همکاران و دیگر مطالعات هم‌خوانی داشت (۱۲-۱۹).

یافته‌های این مطالعه با گزارشات آقای نیوتون و همکاران نیز در یک راستاست (۲۰). در گزارش آنها **SPECT**، ضایعات بیشتر از سی‌تی یا **MRI** و یا هر دو نشان داد و اغلب ضایعات با **SPECT** در سی‌تی یا **MRI** دیده نشده بود. این نکته هم ذکر شده بود که بیماران با شدت ناتوانی بیشتر، بیشترین تعداد ضایعات

بودن، راحتی انجام، امکان کار کنی و بررسی اختلالات میکرووسکولار توسط SPECT. این تکنیک می‌تواند اختلالات موجود در بیمار با سابقه ترومای سر را نشان دهد.

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان بر خود لازم می‌دانند از زحمات و همکاری پرسنل محترم بخشن پزشکی هسته‌ای بیمارستان دکتر شریعتی بخصوص آقایان نادر احمدین، مهدی شهرابی و مهرداد هژبر تشکر بنمایند.

در تمام بیماران مبتلا به عالیم مزمن ترومای مغزی بخصوص آنهایی که عالیم هیپوفرونتالیسم دارند، اسکن پر فیوژن مغز به روش SPECT صورت گیرد حتی اگر در تصویربرداری آناتومیک آنان اختلالاتی یافت شده باشد.

به طور کلی، این مطالعه نشان داد که آنالیز با استفاده از SPECT می‌تواند در تشخیص بیماران ترومایی نسبت به روش‌های تصویربرداری آناتومیک موجود کمک کننده‌تر باشد. به هر حال با توجه به در دسترس

References:

1. تقی‌پور م، شرافت کاظم‌زاده ا. بررسی ایدمیولوزیک صدمات ستون مهره‌ها و نخاع در بیماران مراجعه کننده به بیمارستان نمازی شیراز. فصلنامه ارمنان دانش ۱۳۸۴؛ دوره دهم، شماره ۵۵-۶۲:۴
2. Gowda NK, Agrawal D, Bal C, et al. Technetium Tc-99m Ethyl Cysteinate Dimer Brain Single-Photon Emission CT In mild traumatic brain injury: A prospective study. Am J Neuroradiol 2006; 27: 447-51.
3. Jennet B. Assessment of the severity of head injury. J Neurol Neurosurg Psychiatr 1976; 39: 647-55.
4. Kraus JF, Nourjah P. The epidemiology of mild, uncomplicated brain injury. J Trauma 1988; 28: 1637-43.
5. Torigoe R, Hayashi T, Anegawa S, et al. Evaluation of SPECT with N-isopropyl [I-123]-p-iodoamphetamine (IMP) or technetium-99m [99mTc]-d, l-hexamethylpropyleneamine oxime (d, l-HM-PAO) in cerebral concussion. No To Shinkei 1991; 43: 530-5.
6. Bullock R, Sakas D, Patterson J, et al. Early post-traumatic cerebral blood flow mapping: correlation with structural damage after focal injury. Acta Neurochir Suppl 1992; 55: 14-7.
7. Gray BG, Ichise M, Chung DG, et al. Technetium-99m-HMPAO SPECT in the evaluation of patients with a remote history of traumatic brain injury: a comparison with X-ray computed tomography. J Nucl Med 1992; 33: 52-8.
8. Audenaert K, Jansen HM, Otte A, et al. Imaging of mild traumatic brain injury using ⁵⁷Co and ^{99m}Tc HMPAO SPECT as compared to other diagnostic procedures. Med Sci Monit 2003; 9: 112-7.
9. Salloway SP. Diagnosis and treatment of patients with "frontal lobe" syndromes. J Neuropsychiatr Clin Neurosci 1994; 6:388-98.
10. Hoffer ME, Gottshall KR, Moore R, et al. Characterizing and treating dizziness after mild head trauma. Otol Neurotol 2004; 25: 135-8.
11. Ichise M, Chung DG, Wang P, et al. Technetium-99m-HMPAO SPECT, CT and MRI in the evaluation of patients with chronic traumatic brain injury: a correlation with neuropsychological performance. J Nucl Med 1994; 35: 217-26.
12. Goncalves JM, Vaz R, Cerejo A, et al. HM-PAO SPECT in head trauma. Acta Neurochir 1992; 55 Suppl: 11-3.
13. Kant R, Smith-Seemiller L, Isaac G, et al. Tc-HMPAO SPECT in persistent post-concussion syndrome after mild head injury: comparison with MRI/CT. Brain Inj 1997; 11: 115-24.
14. Roper SN, Mena I, King WA, et al. An analysis of cerebral blood flow in acute closed-head injury using technetium-99m-HMPAO SPECT and computed tomography. J Nucl Med 1991; 32: 1684-7.
15. Abdel-Dayem HM, Sadek SA, Kouris K, et al. Changes in cerebral perfusion after acute head injury: comparison of CT with Tc-99m HM-PAO SPECT. Radiology 1987; 165: 221-6.
16. Loutfi I, Singh A. Comparison of

- quantitative methods for brain single photon emission computed tomography analysis in head trauma and stroke. *Invest Radiol* 1995; 30: 588-94.
17. Korn A, Golan H, Melamed I, Pascual-Marqui R, et al. Focal cortical dysfunction and blood-brain barrier disruption in patients with post-concussion syndrome. *J Clin Neurophysiol* 2005; 22: 1-9.
18. Baulieu F, Fournier P, Baulieu JL, et al. Technetium-99m ECD single photon emission computed tomography in brain trauma: comparison of early scintigraphic findings with long-term neuropsychological outcome. *J Neuroimaging* 2001; 11: 112-20.
19. Bonne O, Gilboa A, Louzoun Y, et al. Cerebral blood flow in chronic symptomatic mild traumatic brain injury. *Psychiatry Res* 2003; 124:141-52.
20. Newton MR, Greenwood RJ, Britton KE, et al. A study comparing SPECT with CT and MRI after closed head injury. *J Neurol Neurosurg Psychiatr* 1992; 55: 92-4.
21. Gray BG, Ichise M, Chung DG, et al. Technetium-99m-HMPAO SPECT in the evaluation of patients with a remote history of traumatic brain injury: a comparison with x-ray computed tomography. *J Nucl Med* 1992; 33: 52-8.
22. Goshen E, Zwas ST, Shahar E, et al. The role of 99Tcm-HMPAO brain SPET in paediatric traumatic brain injury. *Nucl Med Commun* 1996; 17: 418-22.
23. Jacobs A, Put E, Ingels M, et al. One-year follow-up of technetium-99m-HMPAO SPECT in mild head injury. *J Nucl Med* 1996; 37: 1605-9.
24. Lyczak P, Lass P, Sygitowicz M, et al. Brain perfusion changes after head trauma assessed by cerebral SPECT with aminophylline test. *Neurol Neurochir Pol* 1998; 32: 1091-8.
25. Beuthien-Baumann B, Handrick W, Schmidt T, et al. Persistent vegetative state: evaluation of brain metabolism and brain perfusion with PET and SPECT. *Nucl Med Commun* 2003; 24: 643-9.
26. Abu-Judeh HH, Parker R, Singh M, et al. SPET brain perfusion imaging in mild traumatic brain injury without loss of consciousness and normal computed tomography. *Nucl Med Commun* 1999; 20: 505-10.
27. Abdel-Dayem HM, Abu-Judeh H, Kumar M, et al. SPECT brain perfusion abnormalities in mild or moderate traumatic brain injury. *Clin Nucl Med* 1998; 23: 309-17.
28. Yamakami I, Yamaura A, Isobe K. Types of traumatic brain injury and regional cerebral blood flow assessed by 99mTc-HMPAO SPECT. *Neurol Med Chir* 1993; 33: 7-12.
29. Patterson JC, Early TS, Maertin A, et al. SPECT image analysis using statistical parametric mapping: comparison of technetium-99m-HMPAO and technetium-99m-ECD. *J Nucl Med* 1997. 38:1721-6.
30. Eftekhari M, Assadi M, Kazemi M, et al. A preliminary study of neuroSPECT evaluation of patients with post-traumatic smell impairment. *BMC Nucl Med* 2005; 5: 6.